

lett több nagyméretű, helyenként egymásba fonódó, minden bizonnyal nem emberi tevékenység eredményeként létrejött, kevert betöltésű objektum is előkerült ezen a területen. Ezek valószínűleg a Duna korábbi árterén lévő, korábban kidőlt fák, helyben elkorhadt gyökérzetének maradványai voltak. Leleteket nem találtunk bennük.

A lelőhelyen előkerült régészeti leletek három jól elkülöníthető korszak emlékeit képviselik. Az újkőkori dunántúli vonaldíszes, a késő bronzkori halomsíros kultúra, és a késő vaskori kelta korból származó leletek jól mutatják a lelőhely korábban feltárt területekkel való szoros kapcsolatát.

HORVÁTH M. ATTILA

64. Budapest, V. Március 15. tér Ró, Á, Kk

A Belvárosi Főplébánia templom (hrs: 24311) belső átalakítási munkáihoz kapcsolódva 2002. február 6–21. között végeztünk megelőző feltárást a templom sekrestyéjének előterében, ahol új vizesblokk került kialakításra.

A szelvényt a tervezett mellékhelyiségek és csatorna, tehát a bolygatásra kerülő felület helyén nyitottuk. Az újkori feltöltés és feltehetőleg deszkapadló alapozása alatt 20–30 cm-es épülettörmeléken feltöltést találtunk, amelyben a kő- és habarcs-törmeléken kívül középkori, mázatlan kúpcserép és padlótégladarabok is voltak. A törmelék alatt előkerült a templom középkori padlója, amely habarcsba rakott, négyzetes, mázatlan padlótéglákból állt. A felület nagyobb részén már csak a habarcs és benne a téglák lenyomata került elő, ahol azonban a téglák egybefüggő felületet alkottak, felettük jelentős, faszenes égésréteget lehetett megfigyelni.

A padlótéglás felületet meghagyva mélyítettünk tovább. A padló alatt 20–25 cm vastag épületsífrás (köves-kőporos) réteg következett, majd járósínt tudtunk megfigyelni, amely még a templom bővítése előtti külső szint volt. Ez alatt kerültek elő a templom körüli temető 11–13. századi sírjai (20 sír), amelyből három volt kőkeretes (az egyik tripla temetkezés), egynél pedig fakoporsó maradványai kerültek elő. A sírokat sötétbarna, enyhén sóderos rétegbe ásták, amelyben kevés kerámia (11–13. századi és római) is volt. A mélyebbre ásott sírok megbolygattak egy apró köves-sóderos, a tetejére ráhordott sárga löszös-agyagos járósínt. Ez alatt újabb feltöltés következett, amely már csak római kori leletanyagot tartalmazott. A feltöltés alatt egy összedőlt agyagfalú épület vakolt falmaradványai és padlósíntje került elő. Az épületnek csak a K-i szélét sikerült meghatároznunk, Ny-ról a templom alapfala vágta, É és D felé pedig túlért a szelvény határain. Az épület alatt 45–70 cm vastag tömött, fekete humuszos réteg volt, amelyben kevés római kori és pár darab őskori cserepet találtunk. Ez alatt előkerült a sárga agyagos altalaj, amelyben beásásoknak nem volt nyoma. A helyiség Ny-i, középkori fala is erre a mélységre (101,63 m Af) volt alapozva.

A szentély felújítási munkáit is figyelemmel kísértük. A műkőburkolat felbontása után előkerült a 19. század végi műemléki helyreállítás öntött padlója. A hátrahagyott oltár lépcsőzete alatt volt a középkori főoltár alapozása, amelyet felmértünk.

KOVÁCS ESZTER

65. Budapest, XI. Albertfalva, Hunyadi János utca R, B, Ró, Kö

A 2002. június 24. és augusztus 9. közti időszakban a Budapesti Történelmi Múzeum megelőző feltárást folytatott a 6-os sz. főút Kitérő út és Hosszúréti-patak közötti szakaszán. A megelőző feltárásra – amely során egy mintegy 250 m hosszúságú szakaszon, átlagosan 12 m szélességű terület feltárására nyílt lehetőségünk (feltárt terület kb. 3000 m²) – a 6-os sz. főút szélesítési munkái miatt volt szükség.

A feltárt terület közvetlen közelében az elmúlt évek során több régészeti feltárás folyt. A jelenleg feltárt területről É-ra 1994-ben Szirmai Krisztina római kori vicus maradványait tárta fel, területünktől Ny-ra 1999 és 2001 során ugyancsak Szirmai Krisztina római kori árokrendszer nyomait, illetve római kori kutakat dokumentált. A 2001-ben folytatott ásatások során a 2002-ben feltárt területhez Ny-i irányban közvetlenül csatlakozó területen Endrődi Anna java rézkori sírokat és gödröket, valamint a Harangedény-Csepel-csoport telepobjektumait (köztük több csónak alakú cölöpszerkezetes házat) tárta fel.

Az ideai ásatás során mintegy 350 objektumot tártunk fel, ezek négy korszakot képviselnek. A legkorábbi kronológiai horizontot a *rézkori* Ludanice-kultúra zsugorított csontvázas sírja (345. objektum), valamint hulladék-gödrei képviselik.

Az előkerült objektumok túlnyomó része a *korai bronzkori* Harangedény-Csepel-csoport emlékéanyagához sorolható. A telepobjektumok zömét kitevő hulladék-gödrök mellett újabb három cölöpszerkezetes, ívelt oldalú (csónak alakú) házat is sikerült megfigyelni. A telepről előkerült kerámiaanyag a Harangedény-Csepel-csoport késői időszakának kerámiaformáit, illetve a korai nagyrévi kultúra kerámiaformáit reprezentálják. A nagy ásatás talán legfontosabb eredménye, hogy sikerült tisztázni a 2001–2002 során feltárt bronzkori telep É–D kiterjedését.

A következő korszakot két, K–Ny-i irányú, párhuzamos, egymástól 220 m-re fekvő *római kori* árok képviseli. A V-metszetű, mély árkok viszonya a korábban feltárt árokrendszerhez egyelőre kérdéses.

Az ásatási terület D-i szélénél előkerült sötét, köves betöltésű, csekély mennyiségű *középkori* leletanyagot szolgáltató gödör jelenti lelőhelyünk legkésőbbi kronológiai horizontját.

Munkatársak: dr. Endrődi Anna, dr. Szirmai Krisztina.

REMÉNYI LÁSZLÓ